

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Prekršajni sud u Zagrebu, po sucu D. R., uz sudjelovanje V. Ž. kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv I okrivljene pravne osobe X. d.o.o. zastupana po branitelju, odvjetniku D. M. iz P., II okrivljene odgovorne osobe P. B. zastupane po hraniteljici, odvjetnici A. F. iz Odvjetničkog društva S. i III. okrivljene odgovorne osobe H. R. zastupan po branitelju, odvjetniku D. M. iz P., zbog prekršaja iz čl. 101. st. 1.1. 7. Zakona o leasingu, (NN 135/06) kažnjivo po čl. 101. st. 1.1. 7. i st. 3. istog Zakona, povodom optužnog prijedloga Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga. Klasa: 714-03/13-06/1, Ur.broj: 326-12-13-1 od 31. siječnja 2013.g., nakon provedene glavne rasprave, dana 15. veljače 2016. godine, na temelju odredbe čl. 183. Prekršajnog zakona, objavio je i

p r e s u d i o j e

I okrivljena pravna osoba X. d.o.o., sa sjedištem u Z.,

II okrivljena odgovorna osoba P. B.,

i

III okrivljena odgovorna osoba H. R.,

k r i v i s u

što:

kao pravna i u njoj odgovorne osobe do 30. travnja 2012. g., Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga na adresi Zagreb, Miramarska 24b, nisu dostavili revidirane financijske izvještaje društva X. d.o.o. za 2011. godinu, iako je I. okrivljena pravna osoba imala zakonsku obvezu, u skladu s odredbom čl. 58. Zakona o leasingu (NN 135/06) odnosno čl. 74. st. 2. t. 2. Zakona o leasingu (NN 141/13). dostavljanja revidiranih financijskih izvještaja u roku od petnaest dana od dana sastavljanja izvješća revizora o obavljenoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja, a najkasnije u roku od četiri mjeseca nakon isteka 2011.g., poslovne godine za koju su se predmetni izvještaji sastavljali

dakle, I. okrivljena pravna osoba kao leasing društvo, te II. i III. okrivljeni kao odgovorne osobe u pravnoj osobi, nisu Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga dostavili revidirane financijske izvještaje u roku od petnaest dana od dana sastavljanja izvješća revizora o obavljenoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja, a najkasnije u roku od četiri mjeseca nakon isteka poslovne godine za koju se izvještaji sastavljaju te su tako prilikom sastavljanja godišnjih financijskih izvještaja postupili protivno odredbama čl. 58. Zakona o leasingu

čime su počinili djelo prekršaja opisano i kažnjivo u čl. 123. st. 1.1. 14. i st. 2. Zakona o leasingu, (NN 141/13),

pa im se na temelju citiranog propisa, primjenom čl. 37. Prekršajnog zakona

i z r i č e

I. okrivljenoj pravnoj osobi NOVČANA KAZNA u iznosu od 100.000,00 (stotisućakuna) kuna

II. okrivljenoj odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA u iznosu od 10.000,00 (desettisuća) kuna

III. okrivljenoj odgovornoj osobi NOVČANA KAZNA u iznosu od 10.000,00 (desettisuća) kuna

Na temelju odredbe čl. 33. st. 10. Prekršajnog zakona I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljeni kao odgovorne osobe, obvezni su platiti novčanu kaznu u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude, jer će se u protivnom postupiti prema odredbama čl. 34. Prekršajnog zakona.

Ukoliko I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljeni kao odgovorne osobe u navedenom roku uplate 2/3 izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna plaćena u cijelosti.

Novčanu kaznu I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljeni kao odgovorne osobe trebaju platiti u korist Državnog proračuna putem priloženih uplatnica.

Na temelju odredbe čl. 139. st. 3., u svezi s odredbom čl. 138. st. 3. Prekršajnog zakona, I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljeni kao odgovorne osobe dužni su naknaditi troškove postupka u paušalnom iznosu od 500,00 kn (petstotinakuna), u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude, jer će se isti u protivnom, na temelju odredbe čl. 152. st. 4. i 11. Prekršajnog zakona, naplatiti prisilno.

Troškove postupka I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljeni kao odgovorne osobe, trebaju platiti u korist Državnog proračuna putem priloženih uplatnica.

Obrazloženje

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Klasa: 714-03/13-06/1, Ur.broj: 326-12-13-1 od 31. siječnja 2013. g., podnijela je optužni prijedlog protiv I. okrivljene pravne osobe, II. okrivljene odgovorne osobe i III. okrivljene odgovorne osobe, radi djela prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude, te je sud proveo glavnu raspravu.

Konstatirano je kako je Rješenjem VPS-a RH pod brojem GŽ-... od 04.02.2015. g. prihvaćena žalba okrivljenika te je ukinuta presuda ovog suda pod brojem 70. PpG-..., predmet se pred ovim prvostupanjskim sudom provodi ponovno i vrši ponovno suđenje pod migriranim brojem Pp

U provedenom postupku sudac je utvrdio identitet I okrivljene pravne osobe uvidom u Izvadak iz Sudskog registra iz kojeg je također vidljivo daje II. okrivljenica P. B. u vrijeme počinjenja prekršaja bila osoba ovlaštena na zastupanje I. okrivljene kao član uprave, a koji član je prestala biti dana 28.01.2013. g., a iz kojeg izvotka je također razvidno daje III. okrivljeni H. R. predsjednik uprave I. okrivljene, a koju zastupa skupno sa još jednim članom uprave i prokuristom.

I. okrivljena pravna osoba u pisanoj obrani, a koju su potpisali III. okrivljenik H. R. kao član uprave I. okrivljene, te M. B., članica uprave, te III. okrivljenik H. R. istovjetnu su naveli kako se analizom obrazloženja predmetnog optužnog akta uočava temeljno shvaćanje Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga o šticećenom dobru na čiju zaštitu je upravljena prekršajna odredba koja je inkriminirana optužnim aktom. Iz niza tvrdnji obrazloženja odnosno optužnog akta identificira se cilj da se Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, u okviru svojih nadzornih ovlasti i kao vanjski korisnik financijskih izvještaja, upozna s prikazanim stanjem imovine, kapitala, obveza te rezultatima poslovanja leasing društva kao nadziranog subjekta. Takav cilj i po shvaćanju same Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga omogućuje poduzimanje nadzornih aktivnosti. O takvom zaštićenom dobru i takvom cilju relevantne odredbe govori i sama Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga dosljedno kroz obrazloženje odnosno optužnog akta, a osobito u odlomku drugom na stranici trećoj obrazloženja istog akta. Prvenstveno, prvo okrivljena pravna osoba ne spori da bi propustila rok određen izrazom „najkasnije u roku od četiri mjeseca nakon isteka poslovne godine za koju se izvještaji sastavljaju" odnosno do 30. travnja 2012. godine u odnosu na revizorsku ocjenu izvješća sačinjenih za poslovnu 2011. godinu. S druge strane, očito i s aspekta Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga nije sporno da je prvo okrivljena pravna osoba u konačnici ispunila svoju obvezu na dostavu financijskih izvještaja u dan 31. svibnja 2012. godine. Ono što pak Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga u svom optužnom aktu ne prezentira jest kontekst u kojemu dolazi do prekoračenja roka od 30. travnja 2012. godine i ispunjenja obveza u dan 31. svibnja 2012. godine. Taj kontekst na koji se upućuje u punoj mjeri pokazuje da ni na koji način nije bilo povrijeđeno šticećeno dobro, daje postojala puna obaviještenost Hrvatske agencija za nadzor financijskih usluga o svim segmentima nadziranih aktivnosti te da nisu bile onemogućene njene nadzorne aktivnosti. Naime, u konkretnom slučaju Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga inicira prekršajni postupak i

inzistira na prekršajnom kažnjavanju za povredu odredbe koja se odnosi na posredan nadzor prikupljanja isprava radi ostvarenja zahtjeva na obaviještenost. Istodobno, u obrazloženju optužnog akta se ne prezentira kako je prvo okrivljena pravna osoba bila subjektom neposrednog nadzora tijekom poslovne 2011. godine i to u vremenskom razdoblju od 3. ožujka 2011. godine do 3. studenog 2011. godine. Odnosni se postupak kod Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga vodio pod poslovnim brojem UP/I-041-02/11-10/4. U završnoj fazi odnosnog postupka nadzora prvo okrivljena pravna osoba zaprimila je na dan 16. prosinca 2011. godine rješenje Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga datirano s danom 15. prosinca 2011. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-11-14, kojim je izdan odgovarajući nalog na otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti odgovarajuće identificiranih u izreci odnosnog rješenja. Dakle, na koncu poslovne 2011. godine kao godine za koju se prekršajno inkriminira propust dostave revidiranih financijskih izvještaja prvo okrivljena pravna osoba zaprimila je rješenje o provedenom nadzoru kojim se nalaže poduzimanje korektivnih mjera upravljenih na usklađenje sa traženjima Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga temeljenim na odgovarajućem pozitivnom propisu, a što su kao dokaz priložili preslik Rješenja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 15.12.2011. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-11-14. Isti su nadalje naveli kako prethodno spomenuto rješenje u svojim odgovarajućim točkama traži određeno vršenje ispravaka već obavljenih knjigovodstvenih knjiženja, koji u konačnici moraju biti potvrđeni revizorskim mišljenjem o vršenju tih ispravaka radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti. Rok za takvo postupanje definiran je u identificiranom rješenju kalendarski do 30. travnja 2012. godine, odnosno istim rokom iz odredbe čl. 58. Zakona o leasingu (četiri mjeseca nakon isteka poslovne godine za koju se izvještaji sastavljaju). Nadalje su naveli da slijedom iznesenog, prvo okrivljena pravna osoba se na koncu poslovne 2011. godine našla u situaciji da već obavljena knjigovodstvena knjiženja mora najprije dosljedno i sveobuhvatno ispraviti, da bi tek tako ispravljena knjiženja i sačinjena izvješća mogla dostaviti izabranom revizoru koji sada uz redovni posao revidiranja financijskih izvještaja mora sačinjavati i dodatno izvješće sukladno rješenju Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 15.12.2011. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-11-14. Isti su nadalje naveli kako se ne može uzeti kako je povrijeđeno štice dobro na punu obaviještenost Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, kada ista Agencija nakon obavljenog neposrednog nadzora i stečene pune obaviještenosti o sveobuhvatnim segmentima poslovanja leasing društva očekuje izvršenje konkretnih definiranih zadataka dostavom i revidiranih financijskih izvješća i izvješća revizora sukladno rješenju Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 15.12.2011. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-11-14, a s druge strane, prvo okrivljena pravna osoba se našla u izvanrednoj situaciji u kojoj nije mogla neposredno nakon početka nove poslovne 2012. godine otvoriti komunikaciju s revizorima radi pripreme revizije financijskih izvještaja, već se ponajprije morao uložiti napor kako bi se odgovorilo zahtjevima Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga iz rješenja od 15.12.2011. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-11-14, da bi se tek potom sačinjavala revizorska izvješća, koja se tada ne sačinjavaju samo u smislu odredbe čl. 58. mjerodavnog Zakona o leasingu, nego i kao dodatno i posebno izvješće sukladno rješenju Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 15.12.2011. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-11-14, te u takvoj specifičnoj situaciji prvo okrivljena pravna osoba se suočila s iznimnim opsegom potrebnih aktivnosti koje su izravno utjecale na rokove izvršenja konkretne obveze poštivanja roka određenog s datumom 30. travnja 2012. godine. Upravo stoga je prvo okrivljena pravna osoba na dan 27. travnja 2012. godine dostavila Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga pismeno kojim su prezentirane relevantne okolnosti i kojim je od Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga zatraženo produljenje roka za dostavu revizorskog izvješća. Na tragu prethodno iznesenog, ističe se kako je prvo okrivljena pravna osoba putem izabranog branitelja izvršila uvid u spis predmetnog prekršajnog postupka te je uočeno kako se i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga poziva na odnosno pismeno od 27. travnja 2012. godine, ali u spis predmeta ono nije priloženo. Stoga, prvo okrivljena pravna osoba na spis predmeta dostavlja pismeno od 27. travnja 2012. godine kojim je zatraženo produljenje roka, iz koje je vidljivo da je društvo XI d.o.o. uputilo dopis Predsjedniku te članovima upravnog vijeća Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 27. travnja 2012. godine, a povodom istog i učinjenog zahtjeva za produljenjem roka za dostavom revidiranih financijskih izvještaja Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga je svojim rješenjem od 15. svibnja 2012. godine, klasa UP/I-041-02/11-10/4, ur. broj 326-212-12-20, odredila rok do 31. svibnja 2012. godine, a za što su dostavili preslik rješenja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 16.05.2012. godine, klasa UP/I-041 -02/11-

10/4, ur. broj 326-212-12- 20. Nadalje su naveli kako je potonji rok od 31. svibnja 2012. godine u cijelosti poštovan te su u skladu sa nalogima Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga iz provedbe neposrednog nadzora te u skladu za zakonskim zahtjevima dostavljena sva potrebna izvješća. Slijedom svega iznesenog, prvo okrivljena pravna osoba ne može prihvatiti prikaz svoje tadašnje situacije na način kako to proizlazi iz obrazloženja predmetnog optužnog akta, budući činjenica prekoračenja roka od 30. travnja 2012. godine nije rezultat izbora prvo okrivljene pravne osobe (kao culpa in eligendo) već objektivno uvjetovana nemogućnost uslijed usporedne provedbe neposrednog nadzora koji je na isteku poslovne godine zadao niz zaduženja, kako prvo okrivljenoj pravnoj osobi tako posljedično i izabranom revizoru. Stoga, priznaje se prekoračenje roka od 30. travnja 2012. godine, ali se istodobno ukazuje i na odobrenje produljenja roka do 31. svibnja 2012. godine, dok se negira postojanje povrede prekršajnom odredbom štićenog dobra. Prvo okrivljena pravna osoba u postojećoj situaciji nalazi bitnim istaknuti kako u svakom aspektu svog poslovanja kao primaran zadatak drži potrebu za otvorenosti kanala komunikacije sa Hrvatskom agencijom za nadzor financijskih usluga i omogućavanja vršenja njenih regulatornih aktivnosti radi potpune obaviještenosti na krajnju korist stabilnosti financijskog tržišta u koje se uklapa leasing djelatnost. Upravo stoga se ne može prihvatiti osnovni ratio optuženja koji eksplicite navodi onemogućavanje obaviještenosti te implicira svjesno postupanje prvo okrivljene pravne osobe na štetu te obaviještenosti.

II. okrivljenica na glavnoj raspravi je navela da u spis prilaže svoju pisanu obranu, te da smatra da nije kriva jer u to vrijeme nije bila odgovorna u X. d.o.o. Službeno je dobila licencu od HANFA-e kako bi mogla biti član uprave I. okr., no međutim tijekom 2012. g. odgovornost za dio koji se odnosi na financijske izvještaje i odnose s HANFA-om oduzet joj je od strane člana nadzornog odbora gospodina M. K. 29.02.2012. g. joj je rečeno daje šefica računovodstva gospođa M. B. zadužena za financijske izvještaje i da ona, iako je bila financijski direktor, ne smije davati nikakve naloge niti zadatke i da ista odgovara izravno i direktor regionalnoj direktorici financija X. u B., koja živi i radi u B., jednom ili dva puta mjesečno bi dolazila u Hrvatsku u istu tvrtku ovdje, budući da su to sestrinske firme, jer je matica tvrtka u Njemačkoj. U 26.03.2012. g. što se tiče odnosa sa HANFA-om član nadzornog odbora M. K. i on je zadužio H. R. za pripremu cjelokupnog financijskog izvještaja i predaju za HANFA-u, a temeljem HANFA-inog rješenja iz 12. mjeseca 2012. g. II. okrivljena je nadalje navela kako zadatke od navedenog člana nadzornog odbora koji je zadužen za Hrvatsku, je ona, kao i H. R. dobivala mail-om. Niti ona niti R. koliko joj je poznato, takve odluke nisu dobili od istog nadzornog odbora izvorno ovjerene. Sva komunikacija u to vrijeme između Austrijske sestrinske firme i I. okrivljene išla je mail-om, dakle elektronskom poštom i telefonskim, kao i ponekad sastanci, a rijetko su se pisali zapisnici. II. okrivljena je navela kako je njena funkcija u I. okrivljenoj pravnoj osobi u to vrijeme 2012. g., član uprave, bila je zadužena za riznicu, u smislu usklađivanja valuta domaće i strane, priljeva i odljeva, kao i obzirom daje I. okrivljena financijska institucija, voditi brigu o usklađenosti obrada kredita, kao i za ljudske resurse. III. okrivljeni H. R. je bio član uprave zadužen za operativu i prodaju, pod što se svodi održavanje vozila i drugih stvari. I njoj i H. R. nadređena osoba u I. okrivljenoj pri obavljanju poslova bio je navedeni član nadzornog odbora u Austriji, M. K. II. okrivljena je napomenula kako je H. R. iako je ekonomist, za financijske poslove nije stručan kao ona, zato je zadužen za operativu i prodaju, a za financije u pravnoj osobi u cijelosti je odgovorna M. B. Navedeni financijski i cjelokupni izvještaj za HANFA-u je radila M. B. i u biti i ona stvarno bila zadužena za izvještaj. Do kašnjenja dostave navedenog izvještaja tužitelja je došlo zato što kada su se pripremali izvještaji i kada su revizori kontrolirali te izvještaje, a za pomoć izrade istih angažirala je gospođu M. da im pomogne oko sređivanja financijskih problema i na sastanku nje, gospođe B., M. i K., gospođa K. iz A. kao njima nadređena je tražila izradu tog izvještaja do 31.03.2012. g. na što je gospođa M. rekla da je to nemoguće i da bi bilo gotovo do 30.04.2012. g., što gospođu K. nije zadovoljilo. Do tada III. okrivljeni R. nije bio u tim poslovima izrade tog izvještaja, a nalog mail-om je dobio 26.03.2012. g., ti mail-ovi su priloženi spisu i isprintu. Navedeni izvještaj je 31.05.2012. g. predan poštom po III. okrivljeniku H. R., preporučeno.

Na upit braniteljice II. okrivljenica, II. okrivljenica je iskazala kako bez odobrenja M. K. nije smjela niti imala odobrenje raditi na tim financijskim izvještajima. Braniteljica iste predložila je da se sasluša gospođa I. M. i M. K.

Tužiteljica I. I. je iskazala kako rok od 30. travnja 2012. g. je neproduživi zakonski rok, dakle isti se ne može produžiti niti odobravanjem ovlaštenog tužitelja kao regulatorne agencije niti odlukom suda.

U navedenom roku okrivljenici su bili dužni dostaviti revidirane financijske izvještaje kao krajnjem roku. Navodi II. okrivljenice su irelevantni za predmetnu inkriminaciju, budući je ista kao član uprave u inkriminirano vrijeme bila odgovorna za zakonito vođenje poslova društva, tj. I. okrivljene. Interna podjela zadataka u I. okr. pravnoj osobi ne utječe na zakonske obveze članova uprave kao niti njihove odgovornosti. Odredbom čl. 428. Zakona o trgovačkim društvima propisano je da uprava društva odgovara za uredno vođenje poslovnih knjiga i vođenje poslova unutarnjeg nadzora, te da isto odgovara za izradu financijskih izvještaja društva. Delegiranjem određenih poslova uprava ne može delegirati svoju odgovornost. S obzirom na navode II. okrivljenice da joj je bilo uskraćena, odnosno ograničena komunikacija sa Agencijom a time i ispunjavanje zakonskih obveza I. okrivljenika, je neosnovan, budući da iz samog dopisa od 27.04.2012. g., koji ulaže u spis u presliku, a izvornik daje na uvid, evidentno da se u potpisu nalazi upravo II. okrivljenica u komunikaciji sa ovlaštenim tužiteljem i to nakon datuma kojeg je navela da joj je dan nalog za prestanak bilo kakve komunikacije i suradnje sa ovlaštenim tužiteljem, kako je II. okrivljenica navela, pozivajući se na mail. Odgovornost III. okrivljenika temelji se na istim zakonskim odredbama kao i II. okrivljenica, za ovlaštenog tužitelja nesporno. Ovlašteni tužitelj se izričito protivi saslušanju predloženih svjedoka od strane II. okrivljenice smatrajući da su irelevantni upravo iz ranije navedenih razloga. Predloženi svjedok gospođa M. prema iznesenom iskazu II. okrivljenice je navela nemogućnost revidiranja financijskih izvještaja I. okrivljene pravne osobe u zadanom roku, što je potpuno irelevantno s obzirom na zakonski neproduživi krajnji rok do 30. travnja 2012. g., a poštivanje navedenog roka isključiva je odgovornost I. okrivljene pravne osobe, II. i III. okrivljenih. Zadatak I. okrivljene je bio pravodobno izraditi navedene financijske izvještaje i u zakonskom roku dostaviti tužitelju, odnosno Agenciji. Kašnjenje u poštivanju striktnih zakonskih rokova konkretno dostave revidiranih financijskih izvještaja, može upućivati na postojanje određenih teškoća u poslovanju navedenog društva, a za što je svakako odgovorna uprava društva.

II. okrivljenica P. B. pisanom obrani je navela kako izričito iskazuje kako se ne osjeća krivom za prekršaj koji joj se stavlja optužnim aktom na teret, budući da ista nije bila odgovorna osoba u pravnoj osobi I okrivljenika, vezano za poslove u svezi zakonske obveze predviđene člankom 58 Zakona o leasingu. Naime, odredbama Zakona o prekršaju, člankom 61 propisano je da: 1. Odgovorna osoba u smislu ovoga Zakona je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe. 2. Propisom o prekršaju može se odrediti koja odgovorna osoba u pravnoj osobi odgovara za određeni prekršaj. 3. Odgovorna osoba prekršajno odgovara za počinjeni prekršaj i u slučaju ako nakon počinjenja prekršaja prestane raditi u pravnoj osobi ili ako je nakon počinjenja prekršaja pravna osoba prestala postojati.

Stoga uzimajući u obzir navedenu zakonsku odredbu u odnosu na dužnost dostave financijskih izvještaja za društvo X. d.o.o. za 2011 godinu, II okrivljena nije bila odgovorna. Naime, II okrivljena posebno ističe kako je odlukom od dana 17.02.2012. g. od strane člana NO-a M. K., koji joj je bio neposredno nadređeni, izuzeta u onom djelu poslovanja vezanih za financijska izvješća društva uključujući i dostavu revidiranih financijskih izvještaja a sve vezano uz navode iz optužnog prijedloga, za što je predložila saslušanje M. K. - preslikama i I korespondencije od 27.02.2012. g na engleskom jeziku, iz koje korespondencije jasno i nedvojbeno proizlazi kako je gospodin M. K., kao član Nadzornog odbora i to kao nadređeni III okrivljenom H. R., isključivo je III okrivljenog ovlastio i predao mu u dužnost obavljanje poslova vezanih uz komunikaciju te obradu kao i predaju svih izvještaja Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga. Da je tome tako proizlazi iz činjenice da je dostavu revidiranih izvještaja mimo roka dana 31.05.2012. g. predao upravo III okrivljeni kao jedina i isključivo odgovorna osoba za dostavljanje revidiranih financijskih izvještaja u I okrivljenoj pravnoj osobi, za što je kao dokaz priložila preslik email III okrivljenog od dana 21.05.12, 30.05.12 i 31.05.12., mail 26.03.2012.

Ono što II okrivljena posebno želi napomenuti jeste činjenica daje ista kao član uprave imala saznanja o načinu rada, stručnosti samog kadra te mogućnosti adekvatnog obavljanja zakonskih obvezi uključujući i poštivanje danih rokova od strane I okrivljene pravne osobe, a njezina saznanja o istom nisu bila zadovoljavajuća za njezine standarde dobrog poslovanja, te je o tome u više navrata upozoravala kako III okrivljenog tako i nadređenu osobu g. M. K.-a i to o svim nepravilnostima i nepropisnom poslovanju uključujući i neispunjenje zakonskih rokova kao i one poslove za koje II okrivljena nije bila direktno odgovorna. Unatoč silnim upozorenjima od strane II okrivljene na nužnost promjene u radu, iste nisu uvažavane nego se II okrivljenoj onemogućavalo da izvršava poslove za koje prema planu predanom Hanfa-

i kod Zahtjeva za licencu, bila odgovorna kao član Uprave. U više navrata II okrivljena je upozorena da ne daje naloge za rad šefici računovodstva M. B. što se ponovilo i dana 17.02.12. g. na sastanku održanom u Lj., gdje član NO-a, M. K. kao direktni nadređeni II okrivljenoj jasno definirao da II okrivljena ne smije davati naloge šefici računovodstva. Nakon navedenog sastanka održan je još jedan sastanak u Z. dana 29.02.12. g. u kojem je jasno definirano da II okrivljena nije odgovorna za računovodstvo te da osoba zadužena za financijske izvještaje je šefica računovodstva M. B. koja odgovara direktno regionalnoj direktorici financija B. K. a ne II okrivljenoj, a u tom razdoblju II okrivljena bila je zadužena i odgovorna samo za riznicu i ljudske resurse, što je kao dokaz priložila mail od M. B. 09.02.12. i 30.11.11., rokovnik izvještaja. A onog trenutka kada je zaprimljeno Rješenje Hanfe od dana 15.12.2011. g II okrivljena je angažirala konzultanticu I. M. s ciljem da ista što kvalitetnije i pravovremeno riješi nalaze Hanfa-e. Stoga je i između Regionalne direktorice B. K. i šefice računovodstva, konzultantice I. M. i II okrivljene dogovoren sastanak na dan 20.03.12. da bi se utvrdili koraci koje je potrebno izvršiti kako bi se izvršili ispravci koje je bilo potrebno izvršiti sukladno rješenju HANFA e od 15.12.2011. URBROJ: 326-212-11-14, KLASA: UP/I-041-02/11-10/4. Tijekom sastanka konzultantica, i to jedna od najvećih stručnjaka u RH po pitanju leasinga i računovodstva, te konzultant sestrinskog društva Y. d.o.o., zbog neslaganja s nerealno postavljenim rokom (31.3.2012.) od strane regionalne direktorice B. K. I okrivljene pravne osobe, bila prisiljena odbiti suradnju. Nakon odbijanja suradnje konzultantice I. M. član NO-a M. K. predao je dužnost rješavanja pitanja s Hanfo-m III okrivljenom koji je od saznanja da stupa na navedenu funkciju člana uprave podržavao šeficu računovodstva gđu M. B. Naime, III okrivljeni je nastojao tijekom 2011 godine za člana uprave umjesto II okrivljene postaviti gđu M. B. ali to nije bilo moguće izvršiti obzirom da je početkom 2011. g. Hanfa poslala društvu X. d.o.o. mišljenje prema kojem osoba koja ima višu stručnu spremu ne zadovoljava uvjete koji su predviđeni Zakonom o leasingu za obavljanje funkcije člana Uprave, budući da gđa B. M. ima višu stručnu spremu nije kvalificirana za člana uprave, a svaki pokušaj od strane II okrivljene usmeni ili pismeni da se situacija promijeni nije uspjela, a još jedan pokušaj je bio 29.06.12 (mail upućen III okrivljeniku) te 02.07.12 (mail upućen članu NO-a). Unatoč višestrukim upozoravanjima II okrivljene na nužnost promjene poslovanja, činjenica je da II okrivljena nije bila uvažavana u konačnosti je to rezultiralo njezinim odlaskom iz pravne osobe I okrivljenika X. d.o.o. na način da je došlo do sporazumnog raskida radnog odnosa, a dogovor je postignut 02.07.12, ugovor je potpisan 01.08.12, izjava o ostavci 01.09.12. što je kao dokaz priložila preslik ostavke. Stoga, uzimajući u obzir sve navedeno II okrivljena nije bila nadležna osoba u pravnoj osobi za cjelokupno izvještavanje uključujući i izvještavanje i odnose prema HANFA-i, prema poreznim propisima te izvještavanje za potrebe javne objave i slično, čime je prestala i odgovornost II okrivljene vezano za izvještavanje prema HANFA-i, poreznoj upravi i Fini te za otklanjanje nezakonitosti po Rješenju HANFA-e od 15.12.2011. UR.BROJ: 326-212-11-14, KLASA: UP/I-041-02/11-10/4 budući da je ista nadležnost dodijeljena drugom članu Uprave H. R. i djelatnici u računovodstvu M. B.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dokaze koji prileže sudskom spisu i to optužni prijedlog, rješenje od 03.04.2008. g., podnesak od 10.07.2012. g., podnesak I. okr. od 31.05.2012. g. i od istog datuma na str. 12 -13 spisa, izvadak iz Sudskog registra za I.okr., podnesak I. i III. okr., punomoć za odvjetnika D. M. s izvatom iz Trgovačkog registra, podnesak odvjetnika S. na str. 27, zapisnik na str. 28-29 spisa, punomoć za odvjetnika D. M., ovlaštenje za I. I., pisana obrana za I. okr. pravnu osobu X. d.o.o., B. P. i H. R., pisana obrana za III. okr. H. R., podnesak I. i III. okr., zapisnik o glavnoj raspravi od 04.07.2014. g., punomoć za odvjetnicu A. F., pisana obrana II. okr., podnesci na str. 52-125 spisa, objava presude na str. 126 spisa, presuda na str. 128-142 spisa s povratnicama, žalba odvjetnika S. za II. okr. P. B., podnesak X. d.o.o. na str. 153- 154 spisa s prijusima na str. 155-171 spisa, i žalba I. i III. okrivljenika odvjetnika D. M., Rješenje VPS-a RH od 04.02.2015. g., podnesak tužitelja od 07.04.2015. g. s prijusima, Ovlaštenje na zastupanje tužitelja za I. V., pisana obrana II. okrivljene s prijusima, ovjereni prijevod s engleskog jezika broj ovjere 421/2015, 424/2015, 423/2015, 420/2015, 425/2015 s prijusima te saslušao svjedoka Ž. K., zaposlenika HANFA-e te zamjensku punomoć za III okr. i punomoć tužitelja, preslik presude VPS-a broj ppž ... i presudu Prekršajnog suda u Zagrebu broj

Svjedok Ž. K. na saslušanju je iskazao kako je zaposlenik HANFA-e, a radio je u Sektoru za superviziju 1, Odjelu za analizu i obradu nadzor financijskih izvještaja, a radio je na mjestu višeg savjetnika. Sva društva vezana za poslove leasinga su dostavila revidirane financijske izvještaje osim I. okrivljene pravne osobe X., a za 2011. g. a što su bila dužna učiniti sukladno čl. 58 starog Zakona o leasingu, a to

najkasnije u roku od 4 mjeseca nakon isteka 2011. g. odnosno godine za koju se takvo financijsko izvješće radi ili sastavlja, a zakonska obveza stoji za dostavu istog izvješća i teče već od 15 dana od dana sastavljanja izvješća, a najkasnije do 30.04.2012. g. u konkretnom slučaju. Društvo X. d.o.o. je predmetno revizorsko izvješće dostavilo u Agenciju-HANFU, na adresi Miramarska 24b, Zagreb, sa zakašnjenjem, odnosno zaprimljeno je 04.06.2012. g., a radilo se o izvješću u kojem se nalaze bilance poslovanja poduzeća, račun dobiti i gubitka i ostala potrebna financijska izvješća u koja ulaze ukupno stanje tvrtka kako imovine tako obaveza i kapitala te stanja poslovanja za prethodnu godinu, a takvo sastavljeni financijski izvještaji I. okrivljenik daje ovlaštenom revizoru koji procjenjuje zakonitost i točnost tog izvješća, te mu daje suglasnost ili ju uskraćuje, odnosno provjerava i kontrolira da li je sve po Zakonu. Na ovo konkretno predmetno izvješće I. okrivljenika ovlašteni revizor dao je mišljenje „s rezervom“, a ovlašteni revizor u konkretnom slučaju je bio K. d.o.o. Svjedok je naveo kako ovlašteni revizor može dati mišljenje na financijske izvještaje na način daje isto „pozitivno“, „negativno“ ili „sa rezervom“

Na upit branitelja I. i III. okrivljenika, da li u okviru njegovog sektora za superviziju i zadataka poslova njegovog radnog mjesta dolazi i neposredni nadzor nad leasing društvima? Svjedok je naveo kako u vrijeme kada je vršen inspekcijski nadzor I. okrivljene on je bio u Sektoru za superviziju 1, dok je postojao i Odjel za neposredni nadzor u kojem nije radio.

Na daljnji upit branitelja I. i III. okrivljenika svjedoku da li ima spoznaju da je tijekom 2011. g. vršen neposredni nadzor I. okrivljene, svjedok je naveo kako je vršen neposredni nadzor po nadležnom Odjelu HANFE.

Na daljnji upit branitelja da li je I. okrivljena pisanim putem tražila produljenje roka za dostavu dokumentacije HARFI. Svjedok je naveo kako mu je poznato da je I. okrivljena pravna osoba tražila produljenje roka za dostavu financijskog izvještaja HANFA-i, a koji se ne nalazi u spisu, a po starom Zakonu o leasingu (NN 135/06) propisana je prekršajna odgovornost osoba ovlaštenih na zastupanje društva.

Predstavnica tužitelja je iskazala kako je riječ je o zakonskom neproduženom roku, dakle dopis na koji se branitelj I. i III. okrivljenika poziva, a koji omaškom nije dostavljen uz optužni prijedlog, ne utječe na zakonsku obvezu I., II. i III. okrivljenika. Odgovornost II. i III. okrivljenika proizlazi iz odredaba čl. 22. Zakona o leasingu, prema kojem članovi uprave leasing društva moraju osigurati vođenje poslovnih i drugih knjiga te poslovne dokumentacije sastavljanje knjigovodstvenih isprava, procjenu knjigovodstvenih stavki, sastavljanje fin. i drugih izvješća, o čemu su dužni obavještavati Agenciju u skladu sa Zakonom o leasingu i propisima na temelju tog Zakona, također moraju osigurati poslovanje leasing društva u skladu sa odredbama ovog Zakona, propisima donesenim na temelju tog Zakona, odnosno u skladu sa drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje leasing društva, a II. i III. okrivljenici su članovi uprave, nadležni za upravljanje tim poslova i nadzor društva.

Branitelj I. i III. okrivljenika je iskazao nastavno na argumentaciju ovlaštenog tužitelja vezano uz obveze članova uprave, treba biti sasvim jasno da u širem kontekstu zakonskih obaveza može doći do strukturiranja zaduženja i povjeravanja pojedinih specifičnih zadataka članovima uprave. Upravo o tome govori i sudska praksa koju je ovlašteni tužitelj dostavio u privitku optužnog prijedloga. U obrazloženju II. stupanjske odluke potvrđuje se osuda za oba člana uprave, ali se navodi kako nije ponuđen dokaz da bi bio određen djelokrug poslova svakog člana uprave.

Svjedok Ž. K. je iskazao kako uprava društva dostavlja takve financijske izvještaje ovlaštenom revizoru i nakon što ih ovlašteni revizor revidira, takvi izvještaji se dostavljaju kod tužitelja i moraju biti u pisanom obliku sa vlastoručnim potpisima, kako članova uprave tako i uprave revizorskog društva, odnosno revizora koji je proveo reviziju.

Za svjedoka više nije bilo pitanja.

Svjedok Ž. K. je iskazao kako je HANFA izvršila neposredni nadzor tijekom 2011. g. Rješenjem koji je i kao krajnji akt bilo je naloženo otklanjanje nepravilnosti koje su uočene u poslovanju I. okrivljene. Zakonom o računovodstvu je propisano da obveza sastavljanja revizorskog izvješća koje se predaje u Poreznu upravu i HANFA-u, budući je javni dokument. Gospođa M. je ovlašteni revizor, zaposlenica drugog društva i ona nije sudjelovala u reviziji predmetnog izvješća, već je angažirana kao savjetnik u vezi otklanjanja određenih nepravilnosti u vezi financijskih izvještaja I. okrivljene.

II. okrivljena nazočna ispitivanju iskazala je kako je točno daje gospođa M. angažirana da otkloni nepravilnosti u financijskim izvještajima, a tužitelj je vršio neposredni nadzor nad poslovanjem I. okrivljene

od 03. mjeseca 2011. g.

Opunomoćenik tužitelja je iskazao kako ispitivanje članova nadzornog odbora te tvrtke sestrinske u Austriji ne utječe na odgovornost I., II. i III. okrivljenika na izradu navedenog izvješća. II. okrivljenica je iskazala kako smatra da je gospođa M. bitni svjedok jer ju je ona zamolila da kao konzultant radi na otklanjanju nepravilnosti kako bi se mogli pripremiti financijski izvještaji, zbog toga smatra da je bitno da bi ista omogućila da respektiramo zakonski rok za predaju izvješća tužitelju 30.04.2012. g., dok je ona pokušala napraviti sve da se ispoštuje zadani rok, no nakon sastanka nakon 20.03.2012. g odgovornost za pripremu i predaju izvještaja prema HANFI je prebačena sa nje na gospodina R. mailom, a to je bilo manje od mjesec dana od roka za predaju izvještaja. A istina je da je nakon toga pisala dopis u svezi komunikacije prema HANFI a koji je vezan u izvješće, kojim su izvijestili HANFU da će kasniti sa izvještajima, a njen potpis na tome je iz formalnih razloga jer prema pravilima tvrtke isto potpisuju dva člana uprave. Navedeno izvješće koje je predano HANFI sa zakašnjenjem je potpisala ona zajedno sa III. okrivljenikom H. R. i nakon potpisivanja otpremljeno je po III. okrivljeniku H. R. II. okrivljenica je iskazala da što se tiče člana nadzornog odbora u A., K., smatra da je bitno njegovo svjedočenje zbog činjenice da iako je bila član uprave, nije joj se dozvoljavalo da vrši posao prema pravilima struke, a 02.07.2012. g. obavijestila je gospodina K. da to tako više ne ide jer ona ne može biti zakonski odgovorna, a da druge osobe odlučuju. 02.07.2012. g. je gospodin K. rekao da više ne želi surađivati s njom, te je 01.08.2012. g. potpisan sporazumni raskid ugovora o radu, a 01.09.2012. g. podnijela je neopozivu ostavku na mjestu člana uprave kod I. okrivljene.

Na upit tužiteljice, II. okrivljenica je iskazala kako su razlozi kašnjenja revidiranih financijskih izvještaja bio budući je otklanjanje nedostataka istih bilo dosta teško, budući je trebalo napraviti prekvalifikaciju nekih ugovora sa operativnih na financijski leasing, što je bio veliki zadatak i zbog čega sam ja bila angažirana. Gospođa M. je zbog nerealnog odustala od zadatka.

Na daljnji upit tužiteljice, što po mišljenju II. okrivljene je odgovornost III. okrivljenika za inkriminirano prekršajno djelo, a na koje pitanje je branitelj I. i III. okrivljenika stavio prigovor, smatrajući da odgovor od II. okrivljene ne bi bio relevantan te da o tome treba odlučiti sud. II. okrivljenica je iskazala kako ne može odgovoriti na ovo pitanje.

Swjedok Ž. K. je iskazao kako postoje dvije vrste izvještaja koja su sva društva pa tako i I. okrivljena dužna dostaviti u HANFU. Jedva vrsta su financijski i dodatni izvještaji a dostavljaju se u elektroničkom obliku, a za njih su propisani rokovi, njihovim Pravilnicima HANFE, a druga vrsta je ovo predmetno revidirano financijsko izvješće za koje postoji zakonski rok prema Zakonu o leasingu, a kojeg su okrivljenici prekoračili.

II. okrivljenica je iskazala kako su oni kasnili sa dostavom oba izvještaja.

Branitelj I. i III. okrivljenika je iskazao kako u ovom predmetu ima drugačiji pristup od nezadovoljnog i osvetničkog kako prikazuje II. okrivljena, ali i različit pristup od strogo formalnog kakvog primjenjuje HANFA. Naime, polazeći od optužnog akta u ovom predmetu, mora se identificirati što je zaštićeno dobro koje se relevantnom odredbom štiti i postoji li povreda tog dobra. U sklopu optužnog akta identificirano je pravno HANFE na obaviještenost, te se izričito navodi da se na prekršajnoj odgovornosti inzistira jer ta zakonska obveza na dostavu revidiranih financijskih izvještaja „Ima za cilj da se Agencija kao jedan od vanjskih korisnika financijskih izvještaja, odnosno kao nadzorno tijelo upozna sa prikazanim financijskim stanjem“. Obrana I. i III. okrivljenog tvrdi da u kontinuitetu postoji puna obaviještenost HANFE slijedom čega ne može postojati povreda odnosnog šticećenog dobra. I. okrivljena pravna osoba u spis predmeta predaje pisanu obranu u kojoj ističe da nije sporno kako je formalno prekoračen rok od 30. travnja 2012. g. ali uz znanje HANFE i uz nepostojanje povrede šticećenog dobra. Tijekom cijele 2011. g. HANFA je bila u neposrednom nadzoru kod I. okrivljene, a taj neposredni nadzor ukazuje na postojanje neposredne spoznaje HANFE o svim onim okolnostima koje su šticećene predmetnom prekršajnom odredbom. U spis se dostavlja zapisnik o provedenom nadzoru koji je proveden u vremenu od ožujka do studenog 2011. g. U provedbi tog nadzora 15.12.2011. g. HANFA je izdala rješenje kojim je naloženo vršenje konkretnih promjena u poslovnim knjigama I. okrivljene. Uvažavajući opsežnost zadatka jasno je daje novi zadatak dan na koncu godine stavio I. okrivljenu da već gotovo zaključene knjige ponovno ispravlja poštujući zahtjeve HANFE. Kada je postalo izgledno da objektivno nije moguće ishoditi mišljenje revizora do 30. travnja 2012. g., I. okrivljena je o svim tim okolnostima, poštujući pravo HANFE na obaviještenost, izvijestila da će rok od 30. travnja biti prekoračen, upravo zbog dodatnih postavljenih

zahtjeva, branitelj I. i III. okrivljenika u spis ulaže dopis I. okrivljene potpisan od II. i III. okrivljenih. Nakon tog postavljenog zahtjeva od 27.04.2012. g. HANFA je svojim rješenjem od 16.05.2012. g. koji prilažem u spis predmeta, utvrdila djelomično postupanje po rješenju od 15.12.2011. g., uz dodatno određivanje roka do 31. svibnja 2012. g. za ishodenje revidiranog financijskog izvještaja. Napominje se kako je u inkriminiranoj prekršajnoj odredbi rok definiran dvojako i to ponajprije u roku od 15 dana po sačinjavanju izvješća, ali ne kasnije od 30. travnja tekuće godine, u spis predmeta se predaje izvješće izabranog revizora K. d.o.o. za reviziju od 31. svibnja 2012. g. U suštini je riječ o dva odvojena izvještaja jer se jedno odnosi na financijska izvješća dok se drugo sačinjeno na isti dan 31.05.2012. g. odnosi na otklanjanje nedostataka po nalogu HANFE. Dakle I. okrivljena je na isti dan kada je zaprimila revizorsko izvješće isto bez odgode dostavila HANFI. U odnosu na takvo postupanje HANFA je na dan 26.06.2012. g. donijela rješenje kojim je utvrdila da su svi oni potrebi opsežni ispravci knjiženja u poslovnim knjigama I. okrivljene, izvršeni u skladu sa nalogom HANFE. I. okrivljena želi istaknuti da uslijed naložene obveze na vršenje računovodstvenih ispravaka isto nije bilo u mogućnosti podnijeti ni zakonom o porezu na dobit, također definiranoj obvezi o podnošenju prijave do 30.04.2012. g. I taj problem poštovanja rokova zbog objektivne nemogućnosti izvršenja svih potrebnih knjiženja stavljen je na znanje Ministarstvu financija na dan 30. travnja 2012. g. u svezi kojeg se u spis prilaže podnesak, koje je predmetno obrazloženje prihvatilo kao opravdani razlog prekoračenja roka za dostavu financijskih izvještaja i nikakve pravne posljedice nisu ni provocirane niti su kao štetne nastupila. III. okrivljeni H. R. je u cijelosti suglasan sa takvom obranom I. okrivljene pravne osobe.

Obrana I. i III. okrivljenika isto tako smatra da ovaj sud mora ocijeniti pitanje postojanja pravnog kontinuiteta prekršajnog djela budući je u 2013. g. stupio na snagu novi Zakon o leasingu, te ponajprije formalna opstojnost optužbe ovisi o ocijeni tog pitanja. Novi Zakon o leasingu otvara pitanje primjene blažeg zakonodavstva u odnosu na okrivljenike ukoliko sud ocijeni da u ovoj situaciji postoji povreda šticećenog dobra. Uvažavajući da sama HANFA u svom optužnom aktu kao cilj konkretne odredbe identificira njeno pravo na obaviještenost, dostavljenom dokumentacijom jasno je pokazano da je počevši od siječnja 2011. g. HANFA dosljedno bila obaviještena o svim relevantnim okolnostima, dakle u činjenici prekoračenja predmetnog roka ne postoji društvena nedisciplina okrivljenika već samo objektivno uzrokovana nemogućnost ishodenja revizorskog mišljenja u zakonom predviđenom roku. Stoga obrana I. i III. okrivljenika drži da su ostvareni svi elementi odredbe čl. 24a Prekršajnog zakona koja upravo za ovakve situacije formalnih propusta koji ne izazivaju nikakve štetne posljedice i ne stvaraju potrebu kažnjavanja, predviđa ne postojanje prekršaja. Obrana I. i III. okrivljenika analizu pitanja pravnog kontinuiteta primjene povoljnijeg prekršajnog zakonodavstva, ne postojanje šticećenog dobra, obrazlaže i u pisanom formuliranom obliku.

Obrana II. okrivljene se otklanja kao irelevantna za materijalno-pravno pitanje ovog postupka, a u dokaz neistinitosti organizacije na razini uprave dostavlja se njezin ugovor o radu, koji izričito predviđa održavanje odnosa sa HANFOM i ispunjavanje njenih zahtjeva.

Opunomoćenik tužitelja je iskazao da s obzirom na iznesene navode branitelja I. i III. okrivljenika, zakonska obveza dostavljanja revidiranih financijskih izvještaja u roku je neovisna od naloga HANFE iz rješenja na koje se branitelj okrivljenika poziva. Naime, obveza okrivljenika je bila dostava revidiranih financijskih izvještaja na način da je revizor mogao mišljenje iznijeti s rezervom, odnosno negativno i na taj način su okrivljenici mogli izvršiti svoju zakonsku obvezu. Nadzorom HANFE je utvrđeno da navedeni izvještaji nisu ispravno valjano sastavljeni radi čega su tražene njihove korekcije, a dokaz tomu je priložen danas u spis od strane branitelj I. i III. okrivljenih, međutim navedeno postupanje i HANFE i okrivljenika ne utječe na obvezu okrivljenih dostave revidiranih financijskih izvještaja u roku, kako je ranije navedeno. Pravni kontinuitet za navedeno prekršajno djelo postoji u novom Zakonu o leasingu, navedena postupanja opisana su odredbama čl. 74. Zakona, a prekršajne odredbe čl. 123. st. 1.1. 14. istog Zakona, s obzirom na visinu novčanih kazni, novi Zakon je blaži za počinitelja, koji za navedeni prekršaj propisuje novčanu kaznu u iznosu od 200.000,00 do 500.000,00 kn za pravnu osobu. S obzirom na izrazito visoke propisane novčane kazne može se zaključiti o značaju navedenog prekršaja, odnosno propusta društva u postupanju u skladu sa zakonskim obvezama. Financijski izvještaji trebaju pružiti istinit i objektivan prikaz financijskog stanja i položaja kao i uspješnosti poslovanja određenog društva i vrlo su važan instrument kontrole od svih državnih institucija pa tako i HANFE. Nadzor HANFE koji navodi branitelj I. i III. okrivljenika ni na koji način nije utjecao niti je mogao utjecati ili spriječiti okrivljenike u izvršavanju njihovih zakonskih obveza.

Predmetno financijski izvještaji su se trebali dostaviti tužitelju u zakonom propisanom roku na način da revizor ukoliko ocijeni da isti nisu valjano sastavljeni daje mišljenje „s rezervom“ ili suzdržanost od mišljenja. Takvo revidirani financijski izvještaji trebaju se dostaviti u krajnjem roku do 30. travnja 2012. g. za prethodnu godinu. Kašnjenje okrivljenih sa dostavom predmetnih izvještaja bio je tužitelju upravo indikator da nešto u navedenim izvještajima ne valja, radi čega je i obavljen nadzor u kojem je potvrđeno da izvještaji nisu valjano sastavljeni te izdano je rješenje o otklanjanju nepravilnosti od 16.05.2012. g. koje je dostavljeno danas od strane branitelj I. i III. okrivljenih.

Tijekom postupka sud je izvršio uvid u preslik aneksa ugovora radu I. okrivljenika i II. okrivljene, podnesak I. i III. okrivljenika od 29.05.2014. g., pisana obrana III. okrivljenog, preslik I. okrivljene Ministarstvu financija o obavijesti nedostavljanja PD prijave za 2011. g., preslik rješenja HANFE od 26.06.2012. g., izvješće K. na jednoj stranici od 31.05.2012. g. i izvješće K. na dvije stranice kao ispravak ili nastavak od 31.05.2012. g., rješenje HANFE od 16.05.2012. g. u presliku, podnesak I. i III. okr. od 27.04.2012. g., rješenje HANFE od 15.12.2011. g. u presliku, zapisnik o obavljenom nadzoru HANFE nad I. okr. Od 03.11.2011. g. i pisana obrana I. okrivljene.

U završnoj riječi ovlašteni tužitelj je naveo kako je tijekom postupka na temelju ovako provedenog postupka tužitelj drži da je nedvojbeno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika za inkriminirano djelo prekršaja te predlaže da se isti proglase krivim i da se istima izrekne kazna sukladno zakonu.

Branitelj I. okrivljene pravne osobe u završnoj riječi je iskazao: obrana I okr pravne osobe drži da nakon provedenog prekršajnog postupka jasno proizlazi kako konkretno šticeo dobro predmetnom prekršajnom odredbom nije povrijeđeno jer ne postoji niti jedna okolnosti iz poslovanja I okr. pravne osobe o kojoj ovlašteni tužitelj kao nadležna regulatorna Agencija ne bi bio obaviješten. U tom smislu brani se stav kako prekršaja nema jer je stupanj ugrožavanja šticeog dobra i društvene discipline neznatan i ne postoji potreba kažnjavanja. I okr. pravna osoba upućuje sud na bitne pravne odrednice te činjenične stavove kako su opisani u danoj pisanoj obrani priloženoj u ovaj spis.

Obrana II. Branitelj II okr. iskazuje: obrana II okr. smatra kako iz provedenog postupka proizlazi da II okr. ne može biti odgovorna za počinjenje prekršaja koji joj se stavlja na teret predmetnim optužnim aktom. Nesporno je daje II okr. u inkriminirano vrijeme obnašala funkciju člana uprave kod I okr. pravne osobe, ali II okr nije bila odgovorna osoba u smislu kako je to definirano čl. 61 Prekršajnog zakona s obzirom da su joj prije inkriminiranog perioda ovlasti bile oduzete i delegirane gospođi M. B. tadašnjoj voditeljici računovodstva kod I okr. pravne osobe. Naime, sukladno prekršajnom zakonu odgovorna osoba je ona fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe, dakle odgovorna osoba ne mora nužno biti član uprave pravne osobe a što proizlazi iz sudske prakse koju je II okr. dostavila u spis. Upravo u inkriminirano vrijeme II okr. više nije bilo povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja I okr. pravne osobe, a koji se odnose na dostavljanje bilo kakvih financijskih izvještaja pa tako i revidiranih godišnjih financijskih izvještaja je I okr. pravna osoba kao leasing društvo dužna dostaviti Agenciji. Stoga obrana II okr. predlaže da sud II okr. u cijelosti oslobodi optužbe. Ukoliko pak sud utvrdi da je II okr. odgovorna za počinjenje predmetnog prekršaja tada II okr. predlaže da sud svakako uzme u obzir činjenicu da su predmetni revidirani financijski izvještaji u konačnici dostavljeni Agenciji čime je ispunjena nadzorna funkcija Agencije, te da se navedeno uzme u obzir kao olakotna okolnost prilikom odmjeravanja visine kazne. II okrivljena P. B. se priklanja završnoj riječi branitelja.

U završnoj riječi obrana III. okrivljenika branitelj je naveo pored toga i obrana III okr. na tragu argumentacije II okr ukazuje na značaj pojma odgovorne osobe u okviru ustrojenih poslovnih procesa društva pravne osobe te značaja faktičnog povjeravanja obavljanja određenih poslova konkretnoj osobi u okviru tako ustrojenih poslovnih procesa. Argumentacija obrane III okr. bila je da upravljanje izvršenjem radnog zadatka izvještavanja nadležnog regulatora jest bilo u domeni II okr. gospođe B. Danas učinjeni završni govor na tragu je takve tvrdnje III okr. budući HI okr. iskazuje kako je faktično bila onemogućena u izvršenju odnosnog zadatka jer je stvarno taj posao povjeren trećoj osobi u okviru sustava I okr pravne osobe. Dakle u svakom slučaju III okr. ne može biti smatran odgovornom osobom u smislu čl. 61. st. 1. Prekršajnog Zakona. U ostalom dijelu obrana III okr. naglašava činjenicu svoje vlastite prekršajne n :- osuđivanosti što ukazuje na dosljedan i odgovoran pristup društvenim obavezama, polom već obrazloženi mali značaj postojeće formalne povrede šticeog dobra kao i činjenicu protoka vremena od te povrede koja iz današnje perspektive s aspekta generalne i specijalne prevencije ne bi slala prihvatljivu poruku

Analizirajući obranu branitelja I., II. i ili okrivljenih koju je sud prihvatio u dijelu gdje isti navode kako je točno da je I. okrivljena propustila rok za dostavu revidiranih financijskih izvještaja HANFA-i, ovdje tužitelju, budući je isto razvidno i iz pridonosenih dokaza od strane I., II. i III. okrivljenih, dok sud nije prihvatio dio obrane istih u kojem navode da se kroz cijelu 2011. g., točnije od 03.03.2011. g. do 03.11.2011. g. provodio nadzor od strane Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, te radi istoga nisu na vrijeme podnijeli sporno revidirano financijsko izvješće do krajnjeg roka 30.04.2011. g. za 2010. g., a koji neovisan nadzor su proveli, po iskazivanju opunomoćenika tužitelja, radi toga što je uočeno da navedeni izvještaji nisu ispravno valjano sastavljeni te su od I. okrivljene zatražene njihove korekcije, a što ne utječe na obvezu okrivljenih da dostave revidirano financijsko izvješće u roku, a radi se o neproduživom roku na koje ne utječe niti sud, a niti sama HANFA kao tužitelj, a koji dio obrane okrivljenika je usmjeren ka izbjegavanju prekršajne odgovornosti i u ovom dijelu sud istima nije poklonio vjeru, a također cijeneći završnu riječ okrivljenika neuvjerljivom i usmjerenom ka izbjegavanju prekršajne odgovornosti sud im nije poklonio vjeru. Naime, predmetni financijski izvještaji trebali su se dostaviti od strane okrivljenika tužitelju u zakonom za to predviđenom roku, s tim da prethodno revizor ocjenjuje navedeni izvještaj, a u kojem se nalaze bilance poslovanja I. okrivljene, račun dobiti i gubitka i ostala financijska izvješća, te nakon provjere, te daje mišljenje: „pozitivno“, „negativno“ ili „sa rezervom“, te nakon danog mišljenja revizora, isti izvještaj sa mišljenjem revizora koji je proveo reviziju, se podnosi HANFI, a što su okrivljeni trebali učiniti do 30. travnja 2011. g. kao zadnjeg dana roka za to, a što je nedvojbeno potvrđeno iskazom svjedoka Ž. K. koji je iskazivao sigurno, uvjerljivo, potkrijepljeno sa dokumentacijom u spisu stoga mu je sud u cijelosti poklonio vjeru, te cijeneći iskazivanje opunomoćenog tužitelja i završnu riječ uvjerljivom i sigurnom sud je istom u cijelosti poklonio vjeru.

Što se tiče odgovornosti II. i III. okrivljenih ista je nesporna, budući je uvidom u Povijesni izvadak Sudskog registra trgovačkih društava razvidno kako su II. okrivljenica P. B. član uprave i ovlaštena na zastupanje I. okrivljene, kao i III. okrivljenik K. R., stoga sud obranu kako isti nisu i ne mogu biti odgovorni za ovaj prekršaj, nije prihvatio, budući je isto dokazano, a i vidljivo iz priložene dokumentacije, a odgovornost istih proizlazi iz čl. 22. Zakona o leasingu prema kojem svi članovi uprave leasing društva moraju osigurati vođenje poslovnih i drugih knjiga te poslovne dokumentacije, sastavljanje knjigovodstvenih isprava, procjenu knjigovodstvenih stavki i dr. financijskih izvještaja, a o čemu su dužni obavještavati HANFA-u u skladu sa Zakonom i propisima na temelju Zakona o leasingu, te isti moraju osigurati pravilno poslovanje društva u skladu sa navedenim Zakonom. Navod obrane II. okrivljenice kako je odgovornost za pripremu i predaju izvještaja prema HANFA-i prebačena sa nje, na III. okrivljenika, a što je bilo mjesec dana od roka za predaju izvještaja, sud nije prihvatio, budući je ista kao članica uprave I. okrivljene u predmetno vrijeme bila odgovorna za zakonito vođenje poslova društva, a interna podjela zadataka u I. okrivljenoj ne utječe na zakonske obveze članova uprave kao niti njihove odgovornosti, a čl. 428. Zakona o trgovačkim društvima propisano je da uprava društva odgovara za uredno vođenje poslovnih knjiga i vođenje poslova unutarnjeg nadzora, te da ista odgovara za izradu financijskih izvještaja društva, a delegiranjem poslova unutar društva, ne može se delegirati i odgovornost, jer je ona nesporna i neupitna. A navedeno izvješće koje je predano HANFI sa zakašnjenjem jer je navedeno propušteno učiniti u zakonskom roku, potpisala je II. okrivljenica zajedno sa III. okrivljenikom H. R., a koje je nakon potpisivanja otpremljeno po III. okrivljeniku H. R., iz istog nesporno proizlazi kako su ovdje II. i III. okrivljeni upravo odgovorne osobe u I. okrivljenoj pravnoj osobi i odgovorne za podnošenje predmetnog revidiranog financijskog izvještaja Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga u roku, stoga sud nalazi nedvojbeno utvrđenim da su I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljena odgovorna osoba, počinili i skrivili navedeni prekršaj koji im se stavlja na teret, jer navedeno su isti propustili učiniti u zakonom propisanom roku.

U čl. 74. st. 2. t. 2. Zakona o leasingu (NN 141/13), a što se u cijelosti podudara sa čl. 58. Zakona o leasingu (NN 135/06), ali samo u toj odredbi toga članka, jer je propisano kako je leasing društvo dužno tužitelju dostaviti revidirane godišnje financijske izvještaje iz čl 73. st. 2. t. 2. istog Zakona o leasingu (NN 141/13) i- roku od 15 dana od datuma izdavanja revizijskog izvješća, a najkasnije u roku od 4 mjeseca nakon isteka poslovne godine za koju se izvještaji sastavljaju, a što nedvojbeno su I. II i III okrivljenici propustili učiniti.

Kako je i naprijed navedeno nedvojbeno je odgovornost navedenih članova uprave navedenog Leasing društva, jer upravo vodi poslove društva na vlastitu odgovornost i za zakonitost poslovanja upravo

je odgovornost na navedenim članovima uprave I. okrivljene pravne osobe, pa je stoga i propust II. i III. okrivljenika propust dužnog nadzora nad zakonitošću rada, pa tako i u svezi navedenih financijskih i drugih izvješća.

Sud je odbio dokazni prijedlog braniteljice II. okrivljenice za saslušanjem I. M. i M. K. i M. B. budući se ispitivanjem istih ne bi utvrdilo bitno drugačije činjenično stanje.

Slijedom navedenog, sudac je okrivljenike oglasio krivim te im je primjenom čl. 37. Prekršajnog zakona, izrekao ublažene novčane kazne u ispod propisanog zakonskog minimuma, smatrajući iste primjerenim značaju i težini počinjenog prekršaja i stupnju odgovornosti II. i III. okrivljenika, a koja je nesporno utvrđena provedenim dokaznim postupkom, smatrajući da će se ovakvom novčanom kaznom utjecati na I., II. i III. okrivljenike da ubuduće ne čine ovakve i slične prekršaje.

Prilikom odmjeravanja visine kazne sudac, je okrivljenicima kao olakotnu okolnost cijenio okolnost da je predmetno revidirano financijsko izvješće predano u kraćem vremenskom razdoblju nakon proteka zakonskog roka, a dok posebnih otegotnih okolnosti kod istih sud nije našao.

Primjenom čl. 3. Prekršajnog zakona u vrijeme počinjenja prekršaja bio je na snazi Zakon o leasingu NN 135/06 za navedeni prekršaj, međutim nakon počinjenja prekršaja donijet je novi Zakon o leasingu br. NN 141/13. a koji je nedvojbeno u propisanim sankcijama blaži za okrivljenike, stoga je valjalo odlučiti kao u izrijeku ove presude i primijeniti navedeni Zakon o leasingu br. NN 141/13.

Temeljem u izreci citiranih propisa, kako je I. okrivljena pravna osoba, II. i III. okrivljeni oglašeni krivima, to su obvezni naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji je odmjerjen s obzirom na složenost i duljinu trajanja postupka.

U Novom Zagrebu, 15. veljače 2015. godine

Zapisničarka
V. Ž., v.r.

Sudac
D. R., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Prekršajnom sudu u Novom Zagrebu, Turinina 3, u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpavka-ovlaštena službenica

V. Ž.